

Diskuse k návrhu stanov hospodářské organizace (HO TSO)

17. 10. 2009

čl. 11 (Jan, 16. 10. 2009 08:40)

Jak máte Stanovy hospodářské organizace v TSO, tak tím naznačujete, že v TSO budou existovat jen družstva a všichni lidé budou družstevníci? Není to trochu omezující či svazující model ekonomického podnikání?

Také nerozumím textu v Čl. 11 - Povinnosti člena družstva:

b/ podílet se na výrobních nákladech (hotovostí vyčleněnou z podílu na výnosu)

Družstevníci či lidé v družstvu se mají podílet částí svého zisku na nákladech či podnikání družstva? Jaký by měl být takový podíl? Co když někdo nechce dávat takový podíl? Jestli má družstvo zisk jako celek a to je podílem člena, proč by měl dávat ještě další část vyčleněnou z podílu na výnosu?

Jak chcete realizovat další bod: podíl na výnosu a majetku je právo... jestliže někdo vstoupí do rozjetého družstva, jaký má mít podíl? Někdo tam pracuje 10 let a má zásluhy na tom, že družstvo prosperuje. A přijde někdo a hned bude mít podíly, jako kmenový dlouholetý pracovník? Máte tu něco jako osobní ohodnocení či prémie? Kdo a jak toto zohlední?

Odpověď Janovi (k návrhu stanov HO):

Návrh Stanov HO TSO (HO = hospodářská organizace) vznikl původně pro družstvo, jež chce usilovat o aplikaci principů TSO (v rámci totalitních možností). Navrženy byly Stanovy, jež by postačovaly v TSO a k nim bylo postupně přidáváno, co vyžaduje současná totalita. Rozdíl narůstal jako zhoubné bujení. Navíc se ukázalo, že zatímco v TSO není rozdíl mezi stanovami družstva a jiné hospodářské organizace, v totalitě je takových rozdílů nepřeborné množství, jež jsou navíc mnohdy obrovské. To nás inspirovalo k uveřejnění návrhu Stanov HO TSO. Nedopatřením však v návrhu Stanov HO TSO zůstal na třech místech pojem „družstvo“, namísto „HO“ (toto nedopatření odstraníme)...

K povinnosti člena HO TSO, podílet se na nákladech:

Obecně lze říci, že žijeme ve světě relativních protikladů, v němž neexistuje nic, bez svého opaku (vnitřní bez vnějšího, horní bez dolního atp.). Proto ani v TSO nemohou existovat práva bez povinností. Tak je tomu i v případě povinnosti podílet se na výrobních (vč. provozních) nákladech HO TSO. Nejlépe této povinnosti porozumíme, zvážíme-li, z jakých zdrojů jsou výrobní náklady a investice hrazeny v současných totalitních hospodářských organizacích:

Aby mohla firma prosperovat, nemůže si podnikatel ponechat veškeré výnosy z její produkce pro osobní potřebu. Volky nevolky musí část vynaložit na mzdy zaměstnanců, část na výrobní náklady, část na investice (majetek firmy) a teprve zbytek si může ponechat pro svou osobní potřebu.

Nyní se musíme ptát: Kdo má vlastně podíl na tvorbě hospodářských výnosů firmy, z nichž se hradí mzdy, výrobní náklady, investice a zisk podnikatele? Podnikatel sám? Je to skutečně tak, že podnikatel financuje mzdy, výrobní náklady a investice ze svého?

Již vícekrát jsme v našich diskusích naznačili, že mzdou je vlastně zaměstnanec okraden o svůj podíl na hospodářském výnosu a tedy také na všem, co je z tohoto výnosu hrazeno. Nechceme-li být donekonečna ohlupováni a okrádáni, musíme přesně vědět, na čem všem máme ve skutečnosti podíl. Právě na to pamatuje návrh Stanov HO TSO...

V návrhu Stanov HO TSO záměrně používáme pojem „výnos“, nikoli matoucí pojem „zisk“. Pojem zisk se totiž snadno zaměňuje s osobním příjmem (mzdou aj.), takže se podnikatel může tvářit, že je to on, kdo ze svého zisku (mzdy) musí do firmy investovat (mzdy zaměstnanců a výrobní náklady účtuje do nákladů, takže je nehradí ze zisku, ale z výnosu, zvaného „hrubý obrát“). Matoucí pojem „zisk“ se také podepsal na Vaši námitce: proč se mají družstevníci podílet na nákladech a investicích ze svého zisku? Podílníci HO se totiž nemají na nákladech a investicích podílet ze svého zisku (osobního příjmu), ale ze svého podílu na výnosu HO! Podíl na výnosu HO lze určit jen procentem, které je věcí dohodnutého odhadu mezi podílníky. Týmž procentem se také každý podílí na nákladech a investicích, odečítaných z jeho podílu na výnosu:

$$\text{výnos} - \text{náklady} - \text{investice (majetek HO)} = \text{zisk (čistý příjem) podílníka}$$

Výnosy, náklady, investice a zisky mají pouze podílníci, nikoli HO jako celek. HO jako celek nemá vůbec nic! Proto HO nemůže potřebovat takové podílníky, kteří si celý svůj podíl na výnosu chtějí ponechat jako zisk, kteří se nechtějí podílet na výrobních nákladech a investicích (kteří chtějí parazitovat na příslušných podílech ostatních). Protože se lidský egoismus zcela přirozeně domáhá práva jen tam, kde může něco získat (podíl na výnosu a majetku HO), nelze očekávat, že se bude domáhat práva tam, kde musí něco obětovat (podílu na výrobních nákladech a investicích). Status práva tak mohou mít pouze podíly na výnosech a majetku, zatímco podíly na výrobních nákladech a investicích musí mít status povinnosti. Také na to pamatuje návrh Stanov HO TSO...

K právu na podíl z výnosu a majetku HO:

Zatímco osobní zisk a náklady na výrobu (vč. provozu) jsou hodnoty krátkodobého trvání a umořování (utrácením), majetek HO (suma podílů na něm) představuje hodnotu dlouhodobého trvání a umořování (odpisování v hodnotě amortizace). A protože majetek HO vzniká narůstáním podílů na investicích, narůstá i podíl na majetku (ale také podíl na jeho amortizaci). Podíl na majetku tedy není dán podílem na výnosu (dohodnutým procentem), ale součtem výloh na investice (nápočtem podílů vyjádřených v penězích):

„Čl. 13 - Vypořádání vzájemných pohledávek (vč. náhrady škody) se řídí podle průběžné evidence...“

Záměrně v návrhu Stanov HO TSO nepoužíváme pojem „účetnictví“, ale pojem „evidence“, neboť v TSO nikdo nikomu neodvádí nijaké daně a není tedy třeba vést to, co se v totalitách nazývá účetnictví. A protože HO jako celek ve skutečnosti žádný majetek nemá, představuje evidence majetku HO evidenci narůstajících podílů na něm. A protože majetek HO vzniká narůstáním investic, které nejsou vždy stejné, evidují se podíly na majetku podle faktického narůstání hodnoty podílu na investicích (hodnoty vyjádřené v penězích).

Pro zjednodušení však mějme za to, že majetek HO narůstá neustále o stejnou hodnotu (že jsou investice HO pravidelně stejné). Přepočteme-li pak hodnotu majetku HO např. na roční podíly, pak ten, kdo je v HO podílníkem 10 let, má desetkrát větší podíl než ten, kdo je v HO jen jeden rok. Hodnotu majetku HO lze stejně dobře přepočítat také na dny, hodiny či sekundy. Vstupuje-li tedy někdo do rozjetého vlaku (jak pravíte), není problém jeho spravedlivý podíl kdykoliv vypočítat...

K osobnímu hodnocení a prémie v HO TSO:

Představme si tu nejjednodušší možnou HO v podobě živnosti jediného podílníka (živnostníka). Také on musí část výnosu ze své živnosti obětovat na výrobní náklady a investice a teprve zbytek si ponechat jako zisk. Pokud by ho bavilo členit svůj zisk ještě na různé položky (základní mzdu, prémie, osobní hodnocení, odměny atp.) nelze mu v tom bránit. Jistě však uznáte, že takové počínání by bylo poněkud bláznivé. Totéž platí také pro mnohost podílníků (živnostníků) spolupracujících v členitější HO. Prémie, odměny aj. hodnocení, mají smysl jen jako šidítka, motivující otrocka (zaměstnance) jemuž je upřen jeho podíl. Motivací podílníka jsou jeho podíly na výnosech!... -zmp-

výnos a nadhodnota (Jan, 19. 10. 2009 00:18)

Připomíná mi Vaše HO TSO se svým rozdělováním výnosu jen náhodou Marxovu „Teorii nadhodnoty“? To jste čerpali z Marxe? On říká asi toto: Hodnotu lidé vytvářejí prací.

*"Jako hodnoty jsou všechna zboží jen určitá množství ztuhlé pracovní doby."
(K. Marx)*

Majitel peněz kupuje pracovní sílu za její hodnotu, která je stejně jako hodnota každého jiného zboží určena pracovní dobou společensky nutnou k její výrobě (tj. hodnotou, která je nutná k obživě dělníka a jeho rodiny). Když majitel peněz koupil pracovní sílu, má právo ji používat, tj. přimět ji, aby pracovala celý den - řekněme 12 hodin. Avšak dělník vyrobí výrobek uhrazující jeho obživu za 6 hodin ("nutná" pracovní doba) a za dalších 6 hodin ("nadbytečná" pracovní doba) vytváří "nadprodukt", za který mu kapitalista neplatí, čili nadhodnotu. Z hlediska výrobního procesu je tedy v kapitálu nutno rozlišovat dvě části: konstantní kapitál, vynakládaný na výrobní prostředky (stroje, pracovní nástroje, suroviny atd.) - jeho hodnota přechází (najednou nebo po částech) nezměněna do hotového výrobku, a variabilní kapitál, vynakládaný na pracovní sílu. Hodnota tohoto kapitálu nezůstává beze změny, nýbrž roste v pracovním procesu a vytváří nadhodnotu. Abychom tedy mohli vyjádřit stupeň vykořisťování pracovní síly kapitálem, nesmíme nadhodnotu poměřovat s celým kapitálem, nýbrž jen s variabilním kapitálem. Míra nadhodnoty, jak Marx nazývá tento vztah, bude v našem případě 6:6, tj. 100%. Jaký je vztah výnosu a nadhodnoty?

odpověď Janovi (výnos a nadhodnota):

O nadhodnotě jsme již diskutovali (viz odpověď Janovi: různé, či likvidace tradiční výroby), jako o hodnotě dané interakcí pracovních sil, tj. jejich násobením (např. $6 \times 6 = 36$), nikoli jen jejich sčítáním ($6 + 6 = 12$). Tzn., že dva dělníci pracující každý zcela samostatně 6 hodin, vyprodukují celkem hodnotu odpovídající 12 hodinám. Kdyby však spolupracovali tak, že by se jejich síly násobily, pak by společně vyprodukovali hodnotu odpovídající 36 hodinám.

Protože Marx mluví jen o sčítání hodnot (nárůstem pracovní doby, nad dobu nutnou k zajištění obživy dělníka), mluví o narůstající hodnotě, nikoli o nadhodnotě, jak to ve své nevědomosti tvrdí. Lidé dosud bohužel nemají tušení, co tzv. „násobení“ v realitě vlastně představuje. Následkem vyplachování mozků akademickým školstvím mají za to, že násobení je jen jakási zkratka pro sčítání...

-zmp-

několik otázek (Jan, 19. 10. 2009 00:30)

2. Jak je tomu se zespolečenštěním výrobních prostředků? Nakolik je důležité vlastnictví výrobních prostředků? V TSO tím, že se spolupodílníci z výnosu podílejí na nákupu výrobních prostředků atp., se stávají spoluvlastníky těchto výrobních prostředků. V TSO tedy není společenské vlastnictví výrobních prostředků, ale řekněme - vlastnictví firemní, HO TSO.

3. Ohledně podílů mi nepřipadá Váš návrh výpočtu podílů správný. Jestliže zde existuje firma např. 10 let, tak má zpočátku menší výnos. Předpokládáme-li, že firma po 10 letech může expandovat a mít řádově zcela jiné výnosy, potom vůči dlouholetým kmenovým zaměstnancům není výpočet spravedlivý. Měl by retrospektivně přihlížet k růstu firmy.

4. Jak jsme si řekli, zboží, které dělník vyrobí, má jistou tržní hodnotu. Od ní se odečte dělníkům plat a další náklady, část zůstane, tu nazval Marx nadhodnotou neboli ziskem. Ten patří kapitalistovi, a to dle Marxe znamená, že kapitalista zabavuje hodnotu, kterou vlastně vytvořil dělník. To je právě vykořisťování. Kapitalistický systém podle Marxe směřuje k zániku. Vy tedy chcete, aby se podnikatelé vzdali této nadhodnoty, kterou pro ně dělníci vytvářejí? Proč by to dělali?

Kvůli nějaké férovosti či svědomí? Nebo snad pro ideje? Jakými argumenty chcete podnikatele přesvědčit, aby upustili od dosavadních praktik, které jsou dle zákona v pořádku? Snažte se tedy opět v ekonomice prosadit to, co napsal Marx a co se pokoušel uskutečnit Lenin?

odpověď Janovi (několik otázek):

2. Vlastnictví výrobních prostředků je důležité, neboť k násobení pracovních sil nedochází jen mezi spolupracovníky, ale také mezi dělníkem a strojem (srovnej sílu na páce). Vlastník výrobního prostředku je pak v postavení, v němž se může snadno zmocnit podílu dělníka na nadhodnotě, neboť dělník o existenci nadhodnoty nemá tušení (také díky Marxovi). To se v případě spoluvlastnictví výrobních prostředků (ne v případě vlastnictví firmou) nemůže stát. Nadhodnota a hodnota se v takovém případě nemusí ani sledovat zvlášť, neboť se tu obojí prostě rozdělí společně (podle podílů)...

3. Ohledně podílů na majetku HO Vám náš výpočet nepřipadá správný, protože jste nečetl pozorně. Výslovně jsme přece uvedli (viz odpověď Janovi: k návrhu stanov HO): „A protože majetek HO vzniká narůstáním investic, které nejsou vždy stejné, evidují se podíly na majetku podle faktického narůstání hodnoty podílu na investicích (hodnoty vyjádřené v penězích). Pro zjednodušení však mějme za to, že majetek HO narůstá neustále o stejnou hodnotu (že jsou investice HO pravidelně stejné)... atd.“

4. Jak jsme již řekli, Marx definuje nadhodnotu jako hodnotu a proto mele páté přes deváté. Tuší však správně, že se tu někde skrývá vykořisťování...

My přirozeně nechceme, aby se zloději vzdali svého lupu (ač by to od nich bylo hezké a pro jejich karmu velmi dobré). My chceme, aby se poškození nadále již nedali okrádat. Také nesouhlasíme, že dělníci vytvářejí hodnoty a nadhodnoty pro zloděje. Myslíme, že je vytvářejí pro sebe, problém je však v tom, že se (ve své nevědomosti) nechávají o obojí okrádat. Proto jsou naše argumenty adresovány okrádaným, nikoli zlodějům (slušným podnikatelům se přirozeně omlouváme). To, co se snažíme v ekonomice prosadit, je princip samotné ekonomiky, jehož respektování je garantováno pouze a jen v rámci TSO. Není nám známo, že by o TSO něco napsal Marx, nebo že by se TSO pokoušel uskutečnit Lenin. Marxovo akademické spekulování a Leninův zločinný teror jsou TSO naprosto cizí...

-zmp-

mail (Josef, 19. 10. 2009)

Od známého mi došel mail:

V „Programových zásadách Občanského fóra CO CHCEME“, jsem nahradil v úvodní části zkratku KSČ písmeny VOS (Vládní a Opoziční Strany). Text je jinak v původním znění. Následující vyznění je zarážející:

„Naše země se ocitla v hluboké morální, duchovní, ekologické, sociální, ekonomické a politické krizi. Tato krize je svědectvím neúčinnosti dosavadního politického a ekonomického systému. Byly vyřazeny téměř všechny mechanismy nezbytné pro to, aby společnost vhodně reagovala na měnící se vnitřní i vnější podmínky. Po dlouhá desetiletí se nerespektovala samozřejmá zásada: kdo má pravomoc, musí nést i odpovědnost. Všechny tři základní moci ve státě - moc zákonodárná, výkonná, a soudní - splynuly v rukou úzké vládnoucí skupiny, složené téměř výhradně ze členů VOS. Tím byly rozvráceny základy právního státu. Monopol VOS na obsazování všech významných míst vytváří nespravedlivý vazalský systém, který ochromuje celou společnost. Lidé jsou tak odsouzeni k roli pouhých vykonavatelů příkazů mocných. Je jim upírána řada základních lidských, občanských a politických práv...“

(OF Praha, 26. listopadu 1989)

Jakoby se tu hovořilo o současnosti. Paradoxem dnešní doby je i to, že ačkoli máme vstoupit do EU, tak tři čtvrtiny dotázaných stojí za prezidentem Klausem, který kupodivu vstup do EU brzdí. Jakoby lidé toužili po změně, ale na druhé straně chtějí něco jiného, než nabízí současný svět. Chtějí EU, ale vlastně ji nechťejí EU takovou, jak ji znají... Schizofrenie dnešní doby. Je tu rozklad všech struktur. Od shora až dolů je vše v jakémisi zmatku a chaosu. Když měly být předčasné volby, poslanci se dovolávali Ústavního soudu, ale ten když rozhodl tak, jak se poslancům nelíbilo, tak poslanci jej nařknou z nekompetentnosti a hledají cesty, jak jej obelstít. Ani Ústava, ani soud už není autoritou. Nic už tu není svaté. Vše je tu zpochybněno. Bojím se říci, že od shora až dolů vládne nečestnost, pokrytectví, faleš... A nyní navíc do toho krize, válečné konflikty a hrozby, nemoci a hlad ve třetím světě... na druhé straně se tu lije mléko do kanálů, zaorává se úroda... Nedivím se mnoha mladým lidem, kteří se z deziluze z takového světa dají na drogy nebo jinak uzavřou svůj život. Věřím v lepší svět. Myslím si, že Vaše vize světa je zcela odlišná od všeho, co tu dosud bylo. Je to něco úplně jiné. Věřím, že snad Vaše vize lepšího světa dokáže pohnout lidskými srdci. Věřím, že dokážete promluvit do srdcí a duší lidí, a oslovit svou vizí světa, protože takto se přece nedá žít dál. Věřím Vám.

odpověď Josefovi (mail):

Prezident Klaus nebrzdí vstup do EU, protože v EU již jsme. To, co brzdí, je změna EU v něco jiného, než do čeho jsme vstupovali. S jeho pohnutkami k takovému brždění však na jedné straně nemůžeme souhlasit, neboť tzv. „Benešovy dekrety“ nelze obhájit jako spravedlivé, na druhé straně má Klaus pravdu v tom, že opakování referenda v Irsku je výsměch referendu (a veškerému hlasování vůbec), jako zákonnému nástroji liberalistické demokracie. Jak může EU garantovat ideje tzv. demokracie, když je sama respektuje pouze tehdy, pokud se jí hodí. Což lze nějak obhájit demokratickou volbu, která se neopakuje jen tehdy, dopadne-li pro EU příznivě, pokud však dopadne nepříznivě, opakuje se tak dlouho, až se dosáhne opaku? V našich očích tím EU ztratila demokratickou tvář. Také bychle, o které se hlasuje (kterou sotva kdo četl celou a pokud ji četl, sotva se v ní dokáže orientovat), nebudí důvěru, neboť příliš nápadně připomíná nám dobře známou „džungli zákonů“, která je rájem zločinců a advokátů. Proto si mnoho států vymohlo tzv. „výjimky“, protože ona sama nic negarantuje. K čemu jsou potom zákony, jimž se lze vyhnout výjimkami? Ochota EU udělovat výjimky je sama o sobě podezřelá. Příliš zavání předvolebními sliby, které se po uchopení moci již nemusí plnit...

Až dosud nás „zástupci lidu“ poučovali: „Mně ani Vám nepřísluší soudit, od toho je tady instituce soudu“. Nyní však naši „zástupci lidu“ odhalili svou pokryteckou tvář i v tomto ohledu. Jakmile soud rozhodl jinak, než si oni usmysleli, rázem se ukázalo, že pro ně, jejich poučování neplatí a sami odsoudili Ústavní soud... Jak pravíte: „Je tu rozklad všech struktur. Od shora až dolů je vše v jakémisi zmatku a chaosu... Nic už není svaté. Vše je zpochybněno.“ V duchu rčení, všechno zlé je k něčemu dobré, nám dovoluňte trochu nesobecké vypočítavosti. Kdyby zmíněný sociální, morální a mravní rozvrat nevycházel tak okatě na povrch, neměl by TSO šanci. Nyní snad nadešel čas, kdy lidská deziluze nalezne východisko, kdy se od skepse, alkoholu a drog obrátí k ideji TSO. Představte si jen, do jakého zoufalství by se svět musel ubírat, kdyby tu nijaké východisko nebylo...

-zmp-

článek 8 (Jan, 20. 10. 2009 22:45)

Otázka 1 nechybí. To byla totiž moje otázka ohledně výnosu a nadhodnoty.

V článku 8 stojí: Členem organizace se může stát plnoprávný občan, nebo fyzická osoba v právním zastoupení poručníkem...

Co to znamená? Že ten, kdo není svéprávný, bude moci dělat, ale rozhodovat o tom bude poručník? Může se nesvéprávný postavit tomu, kdyby ho poručník nutil k práci, kterou nechce dělat? Co když osoba, kterou zastupuje poručník, způsobí ztráty? Kdo ponese odpovědnost za to, že třeba zničí výrobní stroj nebo odvede nekvalitní práci?

odpověď Janovi (k článku 8 návrhu stanov HO):

Na základě dosavadních diskusí o TSO se nejdříve pokusme upřesnit, co již bylo o svéprávnosti a nesvéprávnosti řečeno:

A. Nesvéprávní (nezletilí, mentálně postižení, atp.) mají sice lidská práva (bez občanských práv), avšak nejsou schopni si je sami uhájit, ani se jich sami domáhat u občanského soudu, na který jsou i tak oprávněni se obracet...

B. Svěprávní (např. cizinci) mají lidská práva, jichž jsou schopní se sami domáhat u občanského soudu (v cizí obci však nemohou být občanským soudcem)...

C. Svěprávní mohou mít (ale nemusí) jaksi navíc ještě práva občanská (v příslušné obci)...

D/ Bezprávní (např. zločinci) nemají žádná práva. Lidská práva jim byla odňata občanským soudem v míře, v jaké je svévolně odňali jiným (poškozeným) a nejsou tedy oprávněni k ničemu, ani obracet se na občanský soud.

Nyní k Vaší otázce:

Poručník (např. rodič nezletilého dítěte) může nesvéprávného (A) nutit k práci i proti jeho vůli, pokud to nějak prospívá nesvéprávnému (tj. z důvodů kulturních - výchovných a pečovatelských), nikoli pokud to prospívá jen poručníkovi (tj. z důvodů ekonomických či politických). Nesvéprávný se může poručníkovi účinně postavit jen prostřednictvím občanského soudu. Bezprávného (D) může poručník nutit k práci i proti jeho vůli z libovolných důvodů, aniž se mu může bezprávný nějak trvale postavit. Poručník tím však nesmí vyvolat pohoršení spoluobčanů (v HO spolupracovníků), neboť pohoršením působí pohoršeným morální škodu.

Za hmotné škody, způsobené nesvéprávným (A) či bezprávným (B), nese plnou odpovědnost poručník. Musí tedy vůči nim disponovat také odpovídající pravomocí...

-zmp-

omyl Marxe i TSO (Dan, 22. 10. 2009 20:47)

Marx uvažoval, co mají všechna rozdílná zboží společného. Dospěl k tomu, že každé zboží ke svému vzniku potřebuje lidskou práci. Tedy lidská práce, lépe řečeno - čas vynaložený na práci, je tvůrcem oné hodnoty. Hodnota zboží je zhmotnělý čas spotřebovaný na práci. Žádný jiný zdroj hodnoty Marx neuznává. Sice do hodnoty nového výrobku se započítává i hodnota použitých surovin, ale hodnota těchto surovin je dána pouze množstvím práce potřebné k vyrobení oněch surovin.

Tento rozpor mezi tržní a užitnou hodnotou řešil již zakladatel ekonomie Adam Smith. Cena knoflíku je tedy řádově mnohonásobně nižší než cena letadla, protože na výrobu letadla se spotřebuje mnohem více práce než na výrobu knoflíku. Ale kde je nadhodnota?

Např. švec vyrobí jeden pár bot za dvě hodiny. Za den tedy čtyři páry bot, což mu zabere osm hodin. Každý pár prodá za sto korun, za den tedy vytvoří hodnotu čtyři sta korun. Nyní švec začne pracovat v kapitalistově továrně, pracuje stále osm hodin. Hodnota, kterou za tu dobu vytvoří je čtyři sta korun - ty mu však kapitalista celé nedá. Část si kapitalista musí ponechat pro sebe. Švecovi proplatí jen část jeho práce, např. šest hodin (tři sta korun) a ekvivalent dvou hodin (stovku) si ponechá. 6 hodin je tedy hodnotou pracovní síly ševce, dvě hodiny, které si majitel firmy ponechává, jsou ukradenou nadhodnotou.

Ouha, je tomu tak však skutečně? Opravdu vytvoří švec doma i v továrně za osm hodin tutéž hodnotu? Podle Marxe ano, neboť hodnota je tvořena jen časem vynaloženým na práci. Když se nad tím více zamyslíme, zjistíme, že tomu tak není.

V továrně má švec vše potřebné k práci připraveno, nestará se o shánění materiálu, nestará se o potřebné nástroje, energie, zázemí, budovy, jejich údržbu atd., atd. Má zajištěn odbyt, atd. Díky všemu tomu švec za tutéž dobu vytvoří větší hodnotu, než by vytvořil doma. Doma za osm hodin práce vyrobí čtyři páry bot, v továrně za tutéž dobu ušije párů deset nebo více. V továrně vytvoří dělník větší hodnotu než sám doma. Tato hodnota navíc tedy logicky musí patřit tomu, kdo její vytvoření umožnil - tedy majiteli továrny, ne dělníkovi.

Tímto jednoduchým příkladem a touto jednoduchou logickou úvahou jsme tedy vyvrátili Marxe i Vaše ekonomické z pozice TSO. Marx už namítat nemůže. Myslím si, že ani Vy za TSO proti této srozumitelné logice nemůžete nic namítat a musíte uznat, že ve svých úvahách máte chybu. Nadhodnota patří podnikateli, který se o ni zasloužil a ne že nezasloužil.

odpověď Danovi (omyl Marxe i TSO):

Vždy máme radost, můžeme-li dát někomu za pravdu, neboť čím víc lidí bude mít pravdivé poznání, tím víc lidí bude usilovat o realizaci TSO. Než ovšem dáme někomu za pravdu, důkladně si ověříme, zda ji skutečně má. Jako vždy jsme tedy pozorně prostudovali Vaši jednoduchou logickou úvahu (jak pravíte) a z hlediska čisté logiky jí nemáme co vytknout. V našich diskusích však klademe důraz na to, aby logika byla také reálná, aby logické závěry byly důsledně zakládány na pozorované realitě. A právě z hlediska reality nalézáme ve Vaší úvaze několik drobných nepřesností:

1. uvádíte: „...hodnota surovin je dána... množstvím práce potřebné k jejich vyrobení.“

Skutečnost je taková, že suroviny (např. uhlí) se nevyrábí, ale těží jako tzv. „přírodní zdroje“. Uvedeme-li Vaše slova na pravou míru, budou znít následovně: „...hodnota surovin je dána... množstvím práce potřebné k jejich těžbě a přepravě (popř. úpravě).“ Zde má tedy pravdu Marx: „...suroviny samy o sobě nijakou hodnotu nemají...“

2. uvádíte: „...do hodnoty nového výrobku se započítává i hodnota použitých surovin...“

S ohledem na bod 1. je třeba upravit i tato slova: „...do hodnoty nového výrobku se započítává i hodnota práce vynaložené na získání použitých surovin...“

3. protože v bodech 1. a 2. nijaký rozpor mezi tržní a užitnou hodnotou není, musíme se ptát: Jakou ekonomii to Adam Smith založil a v čem vlastně spočívá jeho zakladatelský čin?

4. za nadhodnotu pokládáte (s Marxem a s Adamem Smithem) pouhou hodnotu (prostý součet hodnot), takže nám není jasné, proč vůbec používáte pojem „nadhodnota“ a nedržíte se důsledně pojmu „hodnota“...

5. uvádíte správně, že pokud má švec připraveno vše, co potřebuje k šití bot, co představuje tzv. „výrobní náklady“ (materiál, nástroje, energii, odbyt atd.), může ušít víc bot než když si to vše musí obstarávat sám.

Háček je pouze v tom, že zde mluvíte o tzv. dělbě práce, k níž není zapotřebí továrny ani kapitalisty, neboť to vše může ševcovi obstarat např. paní ševcová.

6. uvádíte: „Tato hodnota navíc tedy logicky musí patřit tomu, kdo její vytvoření umožnil - tedy majiteli továrny, ne dělníkovi.“

Skutečnost je však taková, že materiál, nástroje, energii a ostatní výrobní vstupy nezabezpečuje majitel továrny, ale tzv. „zásobovač“, což je jen jiný název pro paní ševcovou. Ani odbyt nezabezpečuje majitel továrny, ale tzv. „odbytář“, což je opět jen jiný název pro paní ševcovou. Musíme tedy Vaše slova uvést opět na pravou míru: „Tato hodnota navíc tedy logicky musí patřit tomu, kdo ji vytvořil - tedy zásobovačům a odbytářům...“ Váš „majitel továrny“ tu asi umře hladý, protože na něj nic nezbylo (pokud nikomu nic neukradl)...

K tomu, co bylo dosud uvedeno (1. - 6.), není zapotřebí kapitalisty, ale dělby práce. Kapitalista je odvozen od pojmu „kapitál“. Kapitál ovšem nepřeválcoval ševce a paní ševcovou dělbou práce, ale investicemi do strojů (kusové, sériové či hromadné tovární výroby)...

Protože nic jiného neuvádíte, nemůžeme uznat, že Vaším „...jednoduchým příkladem a jednoduchou logickou úvahou jste vyvrátil Marxe i ekonomické pozice TSO.“

Je-li kde v našich námitkách chyba, rádi se necháme poučit. Než se tak stane, nelze po nás oprávněně žádat, abychom uznali chybu v našich úvahách o ekonomice TSO.

Také vaše závěrečná slova musíme uvést na pravou míru: „Hodnota i nadhodnota patří tomu, kdo se o ni zasloužil...“

-zmp-

podíly (Jan, 24. 10. 2009 22:18)

Bude mít podílník podíl i na starých výrobních prostředcích (strojích, halách) nebo jen na tom, co se koupí do firmy až po jeho přijetí za člena? Jaký má podíl na starých strojích? Žádný. Pokud jsem to pochopil, tak věta: Za hmotné škody, způsobené nesvéprávným (A) či bezprávným (B), nese plnou odpovědnost poručník. Musí tedy vůči nim disponovat také odpovídající pravomocí... Jaké pravomoci mu chcete dát?

I tak si umím představit asociální jednání bezprávného, který bude chtít poškodit svého poručníka. Ten tomu nemůže zabránit, i kdyby měl sebevětší pravomoce. Prostě nejde bezprávného člověka uhlídat, a když bude chtít, stejně nějakou vyloženinu může udělat.

Při sledování diskuse ohledně Marxe: Vidím, že ze součtu hodnot nelze nějak docílit nadhodnoty. Proč ale Marx vůbec o nadhodnotě hovoří? Nehovoří o ní právě až v souvislosti s tou továrnou?

Nadhodnota vzniká až při tovární výrobě. Ale když zaměstnavatel všechno zajistí a dělník jen zapne stroj a bude dělat třeba boty, tak si také myslím, že má nárok na část nadhodnoty dělníka, který v továrně pracuje. Toto mi problém nedělá. Problém ale vidím ve vlastnictví výrobních prostředků a zaměstnaneckém poměru vůbec. Kdo vlastní výrobní prostředky, ten rozhoduje. A Vy tu chcete, aby rozhodoval dělník, který třeba ještě nic nevlastní, nebo jen maličkou část. Jak by se pak rozhodovalo?

Pravdou je, že zaměstnanecký poměr dnes dělá z člověka jen přívěšek stroje či výrobního zařízení. Tak je dnes člověk degradován na součástku stroje a tak je s ním i nakládáno.

čl. 10 - Práva člena:

a/ volit a být volen do orgánů HO

Zajímalo by mne - jaké orgány (kromě ředitele, manažera...) by měly ještě existovat? A kdo v nich bude rozhodovat, jsou-li členové spolupodílníci?

odpověď Janovi (podíly):

Podíl má mít každý jen na tom, na čem (na jehož vzniku) se skutečně podílí svou prací (tělesnou, duševní, duchovní). Tzn., že nikdo nemůže mít např. podíl na majetku, který vznikl před jeho příchodem do HO...

Poručník sám nejlépe ví, co může a co nemůže svému chovanci svěřit. V životě se musíme umět orientovat také pomocí tzv. předvídavosti...

Marx nadhodnotu tušil, nedovedl si ji však vysvětlit jinak, než jako ukradenou část hodnoty...

Nadhodnota vzniká nejen při tovární výrobě, ale vytváříme ji vlastně každodenně, např. při použití pouhé páky (síla x páka). Řekneme-li: „...zaměstnavatel má nárok na část nadhodnoty dělníka...“ pak mluvíme o nároku na část cizího vlastnictví. Oprávněně tu lze říci: Zaměstnavatel má podíl na společně vyprodukované nadhodnotě v míře, v jaké se na jejím vzniku sám prokazatelně podílel...

Výrok: „Kdo vlastní výrobní prostředky, ten rozhoduje“ se protíví realitě, v níž platí: Správné rozhodování je podmíněno vlastnostmi, nikoli vlastnictvím! Blaze hospodářství, v jehož HO rozhodují schopní, nikoli jen majetní...

Ani spolupodílnictví nečiní nikoho schopným správně rozhodovat (podnikat atp.). Zaručuje však, že v dané HO budou podílníci svěřovat příslušné pravomoci podle schopností, nikoli podle majetku, či jiných nesmyslných kritérií. Může se sice stát, že podílníci nezvolí toho nejschopnějšího, protože ho nepoznají, či z jiného důvodu. Nemůže se však stát, aby pravomoc spadla někomu jen tak do klína, např. jako „dědictví“...

Mimo ředitele HO mohou (ale nemusí) existovat např. také správní rady, průběžně dohlížející na ředitele, či s jiným posláním (dle vůle podílníků)...

-zmp-

podíly na firmě (Jan, 28. 10. 2009 13:37)

Jestli pracovníci nemohou mít podíl na věcech, které byly pořízeny již dříve: stroje, haly..., potom nerozumím tomu, jak vůbec mohou další generace pracovat v nějaké firmě? Kde a jak? Je mi jasné, že noví lidé budou asi dál nějak pracovat v té firmě, - ale jak? Toto Vám asi nedošlo a zapoměli jste na tak zásadní věc. Vůbec totiž není jasné, jak přejdou staré stroje a budovy na nové pracovníky?

Také se mi vůbec nezdá a nelíbí to, že by firmu neměl zdědit ten, kdo ji vlastní. Dnes přejde firma z otce na syna. Je to velmi často ku prospěchu věci, je tu tradice, je na co navázat, syn je většinou v dané problematice vyškolen tátou, přistupuje odpovědně, s hlubokou znalostí prostředí a chodu rodinné firmy.

A Vy to chcete zrušit? Není to škoda? To už tedy nebudou firmy patřící někomu? Majetek firmy bude přecházet na dělníky?

odpověď Janovi (podíly na firmě):

Děkujeme za Váš postřeh. Také starý majetek firmy by měl přecházet na nové pracovníky tak, aby na něm měli podíl všichni, kdo ho využívají...

Naštěstí tomu není tak, že bychom ideje TSO vymýšleli, takže by byly závislé na dokonalosti našeho uvažování. Postup je tu zcela opačný. Věc se má doslova tak, že pokud v sociální oblasti důsledně analyticky odstraníme všechny totalitní výmysly, pak to, co nám zbude (pokud s vaničkou nevylijeme i dítě), jsou ideje TSO. Tzn., že nezáleží na tom, co všechno jsme o TSO vyspekulovali, ale na tom, co všechno v idejích TSO postřehneme (nalezneme, objevíme, využijeme)...

Váš nález nám dává příležitost názorně ukázat, že i to, na co jsme my nepomysleli, je idejemi TSO (v daném případě v „návrhu Stanov HO TSO“) i bez nás umožněno. Nyní tedy jde o to, abychom Váš nález ve Stanovách výslovně uvedli, což díky Vám s radostí uděláme v článku 11, připojením bodu c/...

Čl. 11 - Povinnosti člena HO:

c/ podílet se na investicích (hotovostí vyčleněnou z podílu na výnosu)

Aby noví pracovníci (podílníci) netěžili z cizího majetku, musí se podílet nejen na nových, ale také na využívaných starých investicích (na majetku vzniklém před jejich příchodem). Noví pracovníci tedy musejí splácet také svůj podíl, jaký by na příslušných investicích měli, kdyby v HO pracovali v době jejich pořízování. Podíl na starých investicích je však snížen o příslušné odpisy, neboť tehdy tyto investice nevyužívali. Splátky nových podílníků pak náleží starým podílníkům (splátky + odpisy = hodnota, o jakou by jejich tehdejší podíly na investicích byly nižší)...

Ještě jednou děkujeme. A vůbec musíme konstatovat, že diskuse s Janem jsou velmi plodné. Nejednou nás donutily vyjádřit ideje TSO jasněji a jednoznačněji, než bychom to bez jeho námitek a otázek udělali. Janův mimořádný přínos k objasňování idejí TSO je již dnes nezpochybnitelný...

Dědictvím podílu na majetku (atd.) HO, se návrh Stanov zabývá v článku 12b.

V čl. 2b je řeč o vyloučení stoprocentního podílu jen v případě: „pokud v HO pracuje víc než jedna osoba“. Jediná osoba v HO (živnostník) se však Stanovami HO TSO nemusí vůbec zabývat, neboť se proti nim nemůže nijak prohřešit (nemá v HO koho okrádat). Jen v tomto případě přichází v úvahu přechod firmy z vlastníka na dědice...

Jiným případem je, že někdo, kvůli svému stoprocentnímu podílu na majetku HO s více pracovníky (podílníky), dotuje veškeré investice HO ze svého (nikoli z podílů na výnosech podílníků v HO). V takovém případě se jedná o akcionáře, jímž se ovšem nezabývají vnitřní Stanovy HO TSO, ale samostatná vnější smlouva (viz úvod, před vlastním návrhem Stanov HO TSO, v bodě Bb). Zde na dědice vlastníka přechází veškerý majetek HO, ne však samotná HO (firma a její produkce)...

Máte pravdu v tom, že je ku prospěchu věci, řídí-li HO někdo, kdo je v dané problematice vyškolen, kdo k řízení přistupuje odpovědně, s hlubokou znalostí prostředí a chodu HO atp. To jsou však řídicí schopnosti, které nemají s vlastnictvím majetku HO nic společného. Předpokládáme, že podílníci, při volbě nového vedení HO, vezmou takové schopnosti v úvahu. Nic jim ovšem nesmíme vnucovat...

Z uvedeného je zřejmé, že TSO nic užitečného neruší. Současně však nechce nijak omezovat svobodnou volbu skutečných vlastníků HO (či majetku HO), tj. volbu mnohosti podílníků, jednotlivých živnostníků, či akcionářů...

Z uvedeného je také zřejmé, že není možné, aby HO v TSO nikomu (resp. někomu) nepatřily. Kolektivní vlastnictví je stejně dobré jako osobní, zvláště když vlastnictví (to či ono) nevylučuje řízení HO schopnými osobnostmi, nikoli jen často všeho schopnými vlastníky...

-zmp-

čl.11 (Jan, 01. 11. 2009 10:11)

Vážení, k článku 11:

bod 1. – „Naštěstí tomu není tak, že bychom ideje TSO vymýšleli, takže by byly závislé na dokonalosti našeho uvažování. Postup je tu zcela opačný. Věc se má doslova tak, že pokud v sociální oblasti důsledně analyticky odstraníme všechny totalitní výmysly, pak to, co nám zbude (pokud s vaničkou nevylijeme i dítě), jsou ideje TSO. Tzn., že nezáleží na tom, co všechno jsme o TSO vyspekulovali, ale na tom, co všechno v idejích TSO postřehneme (nalezneme, objevíme, využijeme)...

k bodu 1. – chcete tím říci, že ideje TSO jsou principy samotné? Sama nejryzejší podstata chodu společnosti? Že vše nad to je balast? A to, že něco nefunguje je jen následek nedokonalosti = co nakupila v chodu a uspořádání společnosti lidská nevědomost?

Je to velmi odvážné až burcující tvrzení! Potom bych se rád zeptal: Kdo takové dokonalé principy někde (kde?) na počátku civilizace vymyslel a zavedl? A proč se takové poznání neudrželo dosud?

Bod 2. – Cituji: „Váš nález nám dává příležitost názorně ukázat, že i to, na co jsme my nepomysleli, je idejemi TSO (v daném případě v „návrhu Stanov HO TSO“) i bez nás umožněno. Nyní tedy jde o to, abychom Váš nález ve Stanovách výslovně uvedli, což díky Vám s radostí uděláme v článku 11, připojením bodu c/...”

K bodu 2. – i mne těší, že jsem Vám dal dobrý nápad.

Nicméně:

Bod 3. - „Čl. 11 - Povinnosti člena HO:

c/ podílet se na investicích (hotovostí vyčleněnou z podílu na výnosu)“

je pro mne zcela nesrozumitelný. Podílet se na investicích, to už jste zmínili v jedné dřívější odpovědi Odpověď Janovi (k návrhu stanov HO): „Podíl na majetku tedy není dán podílem na výnosu (dohodnutým procentem), ale součtem výloh na investice (nápočtem podílů vyjádřených v penězích)“

Mně šlo o to, jak se noví pracovníci stanou podílníky na budovách a strojích z doby, kdy tam ještě nepracovali.

odpověď Janovi (č. 11):

1. Ano, výslovně říkáme: „ideje TSO jsou samotné principy, sama nejryzejší podstata chodu společnosti. Vše nad to je balast. Pokud něco nefunguje, pak je to následek toho, co v chodu a uspořádání lidské společnosti nakupila lidská nevědomost!“

Původ TSO musíme hledat nejen v prvotním aktu stvoření, ale také v následném vývoji. Stvoření je totiž vždy trojčlenné (viz odpověď pracovní skupině: ještě k TSO). Jeho trojčlennost však nelze správně posoudit na základě pouhého pozorování, ale jen na základě logického uvažování o pozorovaném. K takovéto schopnosti inteligence se však člověk musí pracně vyvinout, neboť mu není vrozená (není přirozená). Také oblast sociální pojímá člověk zpočátku jako totální kulturu. Později z této totální kultury vyčlenil politiku (v antickém Římě), které však podřídil vše ostatní a „stvořil“ tak totalitu politickou. Po francouzské revoluci byla vyčleněna také ekonomie, jíž bylo opět podřízeno vše ostatní v totalitě ekonomické (liberalismu). Na jedné straně se tedy lidé učí v realitě nově rozlišovat starou trojnost, na druhé straně mají přirozený sklon ke starému totálnímu pojmání reality. Jako podobenství nám tu může posloužit Michelangelo Buonaroti, jenž nad obrovským mramorovým kvádrem, z něhož chtěl vytesat sochu Davida (ve Florencii) prohlásil: „David je uvnitř. Stačí jen odstranit přebytečný kámen.“ Právě tak je tomu s TSO. Stačí jen odstranit přebytečné nánosy, vyspekulované totalitními hlavami...

2. a 3. Na michelangelovské cestě poznání je jedním z nejdůležitějších a velmi vzácných nástrojů vlastnost, nedat se od šťourání do věci odradit, dokud nám není zcela jasná. A tak se díky Vám opět ukazuje, že v návrhu Stanov HO TSO je třeba učinit ještě další úpravu, kterou upřesníme v odpovědi na Váš následující příspěvek (čl. 11 pokračování). Tam také naleznete požadované ujasnění čl. 11...

-zmp-

čl. 11 pokračování (Jan, 01. 11. 2009 10:12)

Vaše vysvětlení : „Aby noví pracovníci (podílníci) netěžili z cizího majetku, musí se podílet nejen na nových, ale také na využívaných starých investicích (na majetku vzniklém před jejich příchodem). Noví pracovníci tedy musejí splácet také svůj podíl, jaký by na příslušných investicích měli, kdyby v HO pracovali v době jejich pořizování. Podíl na starých investicích je však snížen o příslušné odpisy, neboť tehdy tyto investice nevyužívali.“

Poslední Vaši větu považuji za klíčovou, ale jak by to v praxi vypadalo? Jestli snížím podíl na starých investicích o příslušné odpisy, tak přijde-li nový zaměstnanec do nějaké 20 let zaběhlé firmy, tak stroje i budovy budou mít již účetní hodnotu nula, protože jsou dávno amortizované. A vůbec nerozumím ani následující větu: „Splátky nových podílníků pak náleží starým podílníkům (splátky + odpisy = hodnota, o jakou by jejich tehdejší podíly na investicích byly nižší)...“ Můžete to demonstrovat na početním příkladu? Tím by se čl 11. možná ihned vyjasnil.

Jak mohou náležet splátky nových podílníků někomu, kdo pracoval ve firmě před dvaceti lety a dávno již ve firmě nepracuje. To ho budou někde hledat, aby mu vrátili jeho podíly?

A co když takový dřívější pracovník již nežije? To se budou vyplácet jeho pozůstalí?

odpověď Janovi (čl. 11 pokračování):

Současný systém tzv. „odpisů“ sleduje jakýsi kompromis mezi zájmy HO a zájmy výběrčích daní. Na straně HO je zájem promítnout investice do výrobních nákladů (skrže ně do cen výrobků) co nejrychleji, aby se co nejdříve vrátily. Na straně výběrčího daní je zájem promítat investice do výrobních nákladů co nejpomaleji, aby byl základ pro výpočet daně ze zisku co nejvyšší. Odtud zákony o účetnictví a odpisech, odtud také tzv. „nulová hodnota“. V praktickém životě však věci (např. dům zděděný po prarodičích) nemají nulovou hodnotu, ale tržní hodnotu (tj. hodnotu, za kterou je lze prodat). Protože HO TSO nepovede „účetnictví“ kvůli daním (které v TSO neexistují), ale kvůli přehledu svých podílníků, nebude potřebovat účetní odpisy (vedoucí k nereálným nulovým hodnotám), ale bude svůj majetek evidovat v jeho tržní hodnotě.

V předchozím slíbená úprava návrhu Stanov HO TSO tak spočívá ve vyloučení pojmu „odpisy“ a zavedení pojmu „tržní cena“, což vede ke zjednodušení Stanov HO TSO v bodech 6c a 11c:

6c/ majetek (movitý i nemovitý) vyjádřitelný souhrnem členských podílů na jeho tržní hodnotě

11c/ podílet se na investicích (hotovostí vyčleněnou z podílu na výnosu)

Aby noví pracovníci (podílníci) netěžili z cizího majetku, musí se podílet nejen na nových investicích, ale také na tržní hodnotě využívaného starého majetku (pořízeného před jejich příchodem). Všichni pracovníci mají mít podíl na veškerém majetku HO, odpovídající (v nápočtu) jejich procentnímu podílu na výnosech. Splátky nových podílníků (podílů na starém majetku) pak náleží starým podílníkům (nárůst nových podílů = pokles starých podílů)...

Vaše otázka na kdysi podílníky, kteří v HO již nepracují, je názorným příkladem toho, jak se musíme učit nacházet ideje v TSO, nikoli vymýšlet ideje pro TSO. Vámi uvedené příklady jsou totiž v návrhu Stanov HO TSO již vyřešeny, a to v čl. 12 (zánik členství v HO TSO). Jinými slovy, ten kdo v HO TSO nepracuje, ten v ní nijaký podíl nemá (není starým ani novým podílníkem)...

-zmp-

zpětné výpočty (Jan, 23. 11. 2009 09:13)

Je také otázkou, kam až jít, do jakých podrobností, při podílech počítaných zpětně. Jak totiž spočítat podíly pozpátku, jestliže např. firma před 5 lety koupila 2 auta, měla 5 pracovníků a byla v pronájmu, před 3 lety koupila budovu, měla 20 pracovníků. Dnes má třeba jen 10 pracovníků, protože se z ní stala jen nějaká zprostředkovatelská agentura bez aut a jen v 5 kancelářích. Co s tím? Má smysl tady něco zpětně počítat?

To by starým pracovníkům zpětně Ti noví dali nějaké finanční podíly - jak dlouho?

Co staří pracovníci, kteří z firmy již odešli, těm by to také někdo posílal? Začínám v tom ztrácet přehled. Dosud jsem s tím byl spokojený, ale nyní nevím. Až se mi to zdá natolik složité, že by tyto zpětné výpočty podílů a jejich zpětné proplácení asi odradily řadu lidí...

splátky nových podílníků (Jan, 22. 11. 2009 20:31)

Vaše vyjádření: "Všichni pracovníci mají mít podíl na veškerém majetku HO, odpovídající (v nápočtu) jejich procentnímu podílu na výnosech. Splátky nových podílníků (podílů na starém majetku) pak náleží starým podílníkům (nárůst nových podílů = pokles starých podílů)..." je mi nesrozumitelné v tom, jak bude nově příchozí splácet starým podílníkům starý majetek? A jak chcete zařídit zpětně pokles starých podílů?

Ztrácím se nyní v tom, jak by vlastně měla HO řešit tuto situaci. Podíl na majetku má odpovídat podílu na výnosech?

Nejlépe, kdybyste to stručně a přehledně shrnuli na nějakém příkladu...

odpověď Janovi (zpětné výpočty + splátky nových podílníků):

Podíly se počítají podle aktuální tržní ceny majetku HO (bod 6c Stanov HO TSO), nikoli zpětně, neboť pracovníci, kteří v minulosti z firmy odešli, podíl na majetku HO nemají. Byl jim přece při odchodu vyplacen (bod 12 Stanov).

Trochu se v tom ztrácíte, protože uvedené body nemáte natolik zažité, abyste při promýšlení jednoho nezapomněl na jiný.

Noví pracovníci mohou svůj podíl na starém majetku HO zaplatit jednorázově (při vstupu do HO) nebo ho mohou splácet (podle smlouvy s HO). Protože však nový pracovník může z HO odejít dřív, než tento svůj podíl splatí, zavádíme do návrhu Stanov HO (v bodě 11) také možnost nájmu za využívání starého majetku HO novým pracovníkem. Odejde-li pak nový pracovník z HO dřív než svůj podíl splatí, vrátí se mu jeho splátky snížené o nájem...

Zjednodušený příklad:

Na majetku HO v hodnotě 1 milión, má podíl 10 starých pracovníků, každý v hodnotě 100 000. Z nových 10 pracovníků pak každý zaplatí (starým pracovníkům) podíl na starém majetku v hodnotě 50 000. Tzn., že na starém majetku HO (1 milión) má nyní podíl 20 pracovníků, každý v hodnotě 50 000...

-zmp-

europrezident (Jan, 21. 11. 2009 15:51)

Europrezident belgický premiér Rompuye, šéfa Euro diplomacie – britskou baronku Catherine Margaret Ashtonovou zvolili jednohlasně premiéři sedmadvaceti členských zemí EU při společné večeři napoprvé.

Docela neznámí lidé. A to napoprvé. Tady musí naplno jet zákulisní jednání. To muselo být předem domluveno. To dostali všichni premiéři příkazem nebo jsou uplacení?

V tištěných novinách stálo:

Co se nepodařilo Alexandrovi, Napoleonovi nebo Josefovi – to se podařilo zcela neznámým outsiderům...

Decentně se nezmínili mezi těmito snahami o ovládnutí Evropy i Hitlera. Proč? Všichni to přece vědí, ale oni to do novin nenapsali... Snad abychom si tuto indicii doplnili sami?

EU v této podobě jaká se nastoluje, je zcela mimo demokratické mechanismy vládnutí.

Mám pocit, že řadoví občané vlastně nemají žádný vliv na chod EU. Vytváří se dojem jednoty Evropy. Je to skutečná jednota? Má smysl vytvářet nějaké Spojené státy evropské (USE)? Jsem schopen rozumět tomu, že severané mají své zájmy, anglosasové, frankofonní a románské země opět jiné, atp. Ale celá Evropa, že má něco – co lze nazývat evropské hodnoty, evropské tradice či dědictví? Určitě by to dříve mohlo být křesťanství, jenže v dnešní době křesťanství určitě není pojítkem Evropy. Možná anti- křesťanství. Co byste jako mluvčí TSO pronesli jako přípitek ke vzniku těchto funkcí a k přijetí Evropské ústavy? Ačkoli ústava EU byla vlastně odmítnuta, je prý nyní asi od 1.12. 2009 přijata.

odpověď Janovi (europrezident):

Řekneme-li, že přijetím Evropské ústavy bylo dosaženo toho, co se nepovedlo starým válečníkům, pak mluvíme o „dobytí Evropy“ (o zmocnění se Evropy). Kým?

Protože je mezi dobyvateli uveden také Alexandr, který o dobytí Evropy neusiloval a nejsou uvedeni Musoliny, Hitler, Lenin, Stalin (pokud jím není míněn Josef) a jiní, je zřejmé, že výčet dobyvatelů je záměrně matoucí.

Naši novodobí dobyvatelé Evropy (EU) by mohli ve skutečnosti všechna zmíněná i nezmíněná jména dobyvatelů vynechat jako „příštípkáře“, kdyby uvedli jméno Džingischán:

„Jediný Bůh na nebi, jediný pán na zemi, Já Džingischán, císař všech lidí!“

(Džingischánova pečeť)

R. 1241 Džingischán (jeho následovníci) válečně dobývali Evropy z Východu. Ztroskotali však na Moravě (v bitvě o Olomouc). R. 2009 Džingischán (jeho následovníci) dobyl Evropu ze Západu. Nedobyl ji však vojensky, ale finančnický. Finanční válka není vedena zbraněmi, ale uplácením.

Když EU po dlouhém manévrování konečně zavedla společnou měnu (Euro), divili se tehdy nechápající novináři tomu, proč evropské metropole oslavují tento úspěch mj. symfonickou básní Bedřicha Smetany „Vltava“. Nabízí se tu např. následující vysvětlení. Tato symfonie obsahuje motiv české lidové písně „kočka leze dírou, pes oknem“. Tento motiv je hymnou státu Izrael...

Nuže, kdo dnes dobyl Evropu ze Západu? Kdo jsou ti všemocní finančníci?

Z Džingischánova mongolského plemene pocházel také významný turkotatarský kmen Chazarů. V cyrilo-metodějských legendách se dočteme, jak chazarský Kagan pozval zástupce tří světových náboženství (judaismu, křesťanství a islámu), aby před ním svedli „hádání“ o tom, které z těchto náboženství je nejlepší. Zvítězil křesťanský filosof Cyril-Konstantin. Po jeho odchodu však Chazaři kupodivu přijali judaismus (západním judaismem byl pojmán jako heretický a nazván aškenáziovský). Chazaři, jako praví dědicové Džingischána, byli po složitých peripetiích (vč. ze Západu organizovaných ruských pogromů), přemanipulování na Západ (především jako organizovaní voliči do USA), kde jejich východní vychytralost triumfuje zejména na poli finančním. Zkrátka, můžeme říci, že EU byla r. 2009 dobyta ze Západu Džingischánovými finančníky. Je však Evropa skutečně zcela dobyta? Dobył snad Džingischán také po tisíciletí pronásledovaného a utiskovaného ducha Velké Moravy (pokládaného poraženými Tatary za bohyni Gostinu), na němž r. 1241 u Olomouce ostudně ztroskotal? O tom rozhodnou příznivci TSO...

-zmp-

Reakce na europrezidenta (prac. tým):

1. Jmenování neznámých lidí do čela EU znamená, že tito jsou vlastně poslušní, jinak by je tam nedali. Neznámí lidé, kteří tam jsou z milosti, jsou ideální pro plnění pokynů, šlapou tak, jak se jim řekne, protože jsou slabí a jsou rádi, že dostali lukrativní místo, slávu a moc...

2. Koncem osmdesátých a devadesátých let 19. století - tedy cca před 120-140 lety - celá střední a východní Evropa žila obrovským nadšením a slovanskou vzájemností. Ne nadarmo se říká: Slovan všude bratra má. Tehdejší časopisy byly plné oslavných zpěvů na slovanskou vzájemnost, velkou širou Rus, byla tendence udělat velkou Slovanskou říši... Dnes si asi ani neumíme představit, jak spolková činnost pro slovanství byla nesmírně silná. Všude se konalo plno přednášek, besed atd. Tak tehdy bylo slovanství živoucí mezi lidmi. Dnešní zmanipulovaná mediální propagace EU se s touto upřímnou naivní živelností nedá ani srovnat.

Slyšeli jsme o tom, že z obav před touto jednotou Slovanů byl proti jednotě Slovanských zemí vypracován projekt umělého rozkolu prostřednictvím nasazeného špiona Lenina a jím zinscenovaná bolševická VŘSR (zednářskými ložemi zvaná "experiment na Východě"), aby se Slované začali nenávidět a aby spolu začali bojovat... Jestli toto měl někdo moc zinscenovat, tak se mu to dokonale podařilo. Nevíte něco o těchto teoriích? Lidé mají rádi konspirační teorie, jsou líbivé, tajemné... dá se tu vymýšlet. Je tedy otázkou, zda někdo vlastně jen uměle nevytvořil nějakou konspirační teorii, na které však nemusí být nic pravdivého. Fakta k takovým revolucím atp. budou asi nepřístupná v archivech státních ústavů či na vědeckých pracovištích, kde budou pečlivě uložena a střežena v trezorech...

odpověď pracovnímu týmu (reakce na europrezidenta):

1. Neznámý nebo známý, důležité je, aby ctil heslo: „čí chleba jíš, toho píseň zpívej!“.

2. Vlna „panslavismu“ nebyla upřímnou naivní živelností, ale vypočítavým podněcováním odporu proti Josefínské úřední germanizaci (na Slovensku maďarizaci) v rámci tehdejšího Rakouska-Uherska. V čele těchto panslovanských nálad stála česká inteligence, podporovaná tehdejšími průmyslníky a finančníky, kteří chtěli mít větší podíl na politické moci, což jim dědičná monarchie neumožňovala. Kdyby císař František Josef I. dal na svého syna, korunního prince Rudolfa (spáchal sebevraždu), bylo by rakouské císařství federací národů. Tím by odpadla germanizace, říšští Slované by neměli důvod slyšet na slovanskou vzájemnost, tím méně hledat ochranu u ruského cara (potentát jako potentát) a Rakouská říše by trvala dodnes. Zmíněným podněcovatelům však šlo o revoluční likvidaci dědičných monarchií. Podplácením monarchů mohli sice získat významné výhody, ne však jejich moc. Naproti tomu podplácením dočasně volených zástupců lidu lze získat naprosto všechno. Protože podplácenému zástupci lidu jde jen o peníze, bez ohledu na důvody takového podplácení, nemohou jejich ústavy či vědecká pracoviště o příslušných revolucích nic podstatného vědět, tím méně archivovat. Protože archivují jen to, co jim bylo namluveno, není o co stát...

-zmp-

Odpověď Liborovi na jeho poznámky ohledně HO TSO:

Poznámka:

měl jsem dojem, že vlastnictví akcií bez aktivní práce v organizaci nebude možné. Je ovšem pravda, že peníze nějak získat je nutné. A akcie je opravdu forma financování. Já se už na to dívám očima po naší reformě, kdy funkce dnešních soukromých investorů bude redukována, protože nebudou fungovat úroky. Ostatně je pravdou, když se organizace rozhodne někomu platit, i když pro ni nepracuje, je to její věc.

Reakce:

V TSO má každý podíl jen na tom, na čem se skutečně podílí. Vnější akcionář může mít podíl jen na majetku HO, nikoliv na výnosech, na nichž se nepodílí. Jeho majetkový podíl má vlastnost půjčky, kterou v TSO splácí dlužník v plné výši, takže na sebe bere ztráty dané stárnoucími penězi.

Poznámka:

– chápu to tedy tak, že hodnotu darů nemusí nový podílník „splácet“, ale ani se mu nezapočte do hodnoty jeho podílu při odchodu.

Reakce:

správně pochopeno

Poznámka:

Ne zcela jasná jsou mi pravidla, podle nichž bude družstevník získávat výši svého podílu.

Reakce:

Dle oboustranné dohody.

Poznámka:

Já si to představuji tak, že například 5 lidí založí družstvo a jejich vklady i podíly si budou rovný.

Reakce:

V takovém případě je dohodnutý podíl pro každého jedna pětina.

Poznámka:

Mohou být i rozdílné, přesto by měly existovat nějaké „morální limity“, přes které nelze jít. Protože pak by to mohlo vést k tomu, že by někdo pracoval bez odpovídajícího ohodnocení.

Reakce:

Morální limity (max. rozestupy v podílech) určí hospodářský orgán (sféra) horní trojnosti

Poznámka:

Při přijímání nového člena se určí výše jeho vkladu a jeho podíl. Nebo si jej bude nově příchozí stanovovat sám?

Reakce:

Vzájemnou dohodou.

Poznámka:

Zároveň nevím, zda bude existovat nějaká „motivace“ jednotlivce. Protože se přece jenom může stát, že spokojenost s prací nějakého jednotlivce nebude dostatečná. Takže zisk k rozdělení by se skládal ze dvou částí, jedna by byla rozdělena podle výše podílů, druhá „motivační“ podle kvality a důležitosti odvedené práce.

Reakce:

Nejjednodušší je, aby si jednotliví pracovníci rozpracovanou výrobu účetně kupovali od předchozího zpracovatele a účetně prodávali následujícímu zpracovateli. Rozdíl v ceně je tzv. "přidaná hodnota". V případě nekvalitní práce nebude zmetek následujícím pracovištěm odkoupen, což se obejde bez větší administrativy.

To je ovšem záležitost vnitřní organizace práce, která je plně v kompetenci HO a nelze jí tedy předem nic předepisovat.

Poznámka:

Napadla mne také myšlenka přidělit každému členovi body podle výše jeho podílu, minimálně dejme tomu 10. Pak za výkon nějaké manažerské funkce by mohl dostat nějaké body navíc. Body by se mohly přidělovat také za splnění určitých úkolů. No a podle dosažených bodů by se rozdělila ta druhá část zisku.

Reakce:

Možnosti jsou různé, všechny jsou však věcí vnitřní organizace práce.